

Četrtek, 12. oktobra 2023

27. teden med letom – leto A

Ml 3,13-4,2; Sal 1; Lc 11,5-13

»Oče, toliko mesecev sem molil in Bog mi je vzel mojega sina. Zakaj ni slišal moje molitve?« Takšni pogovori so vedno težki, predvsem kadar so čustva povezana z izgubo najbližjih. Kje lahko v vsem tem najdemo v današnjem evangeliju Jezusovo zagotovilo, da bodo naše molitve uslišane?

Sv. Frančišek Ksaverij je nekoč zapisal, da »je najstrašnejša nevarnost izguba zaupanja v Boga sredi največjih tragedij.« Vsaka naša molitev dobi odgovor, vendar niso vse naše predstave za življenje tudi Božje predstave. Prošnje, ki mu jih izrekamo, so pogosto bolj izsiljevanje Božje volje kot pa privolitev v izvršitev njegovega načrta. Včasih je za nas težko razumljivo, kaj Bog pričakuje od nas ali kakšni so njegovi načrti, ko nas vodi skozi nekatere konkretne življenjske dogodke. Konec koncev ne gre za popolno razumevanje Božje volje, ampak za zaupanje Vanj. Božji otroci smo in Bog nam kot veliki Oče daje vse, kar potrebujemo. Daje nam v skladu s svojim načrtom, sredi položajev in stvari, ki nam jih v tistem trenutku ne uspe razumeti.

Človeku je težko ostajati v molitvi, zlasti kadar življenje ne poteka po njegovih načrtih. Vendar Bog v svoji modrosti deluje in posluša na svoj način, predvsem tako, da podarja samega sebe. Zato moramo v situacijah, ko čutimo, da naše molitve niso bile uslišane, zaupati v Boga in moliti, da bi v luči Svetega Duha mogli razumeti Božje delo v načrtu našega odrešenja.